

Bijdrage over **Reuvers, Lodewijk (1916) en Reuvers-Veldhuyzen, Neeltje (1920)** in het boek “Rechtvaardigen onder de volken; Nederlanders met een Yad Vashem onderscheiding voor hulp aan joden”.

Aan het begin van 1944, toen de 24-jarige Aliza Tischauer (alias Pieterella Johatma Bechtold-Braun; later Perets), die in 1939 uit Duitsland naar Nederland was gevlucht, gedwongen was haar schuilplaats bij Jan en Thea Bruijn* te verlaten, kreeg zij van Miriam Waterman het adres van Lodewijk en Neeltje Reuvers.

Het echtpaar Reuvers was achter in de twintig en woonde in Soest. Lodewijk was actief in het verzet en had een vals persoonsbewijs waarop zijn leeftijd vermeld was als te jong om voor dwangarbeid opgeroepen te worden. Aliza heeft niet betaald voor haar onderhoud terwijl ze bij het echtpaar Reuvers inwoonde, maar zij hielp bij de verzorging van hun twee jonge kinderen, waarvoor zij zelfs wat zakgeld kreeg.

Miriam Waterman en Harry Asscher van de chaloetsiemgroep brachten Aliza eten en rantsoenkaarten, en behalve met hen en het echtpaar Reuvers, had zij met niemand contact in haar onderduikperiode.

Van tijd tot tijd gingen er geruchten over dreigende huiszoekingen door de Duitsers. Als dat het geval was vluchtte Aliza de omringende velden of bossen in, en soms kwam het voor dat zij tijdelijk introk bij Lodewijks zuster, die in hetzelfde stadje woonde.

Tegen het eind van de oorlog werd de situatie nog hachelijker voor Aliza en de familie Reuvers, omdat er drie Duitse soldaten bij hen ingekwartierd werden. Niettemin bleef Aliza daar onderduiken tot de bevrijding in mei 1945.

Op 20 november 1980 werden Lodewijk Reuvers en zijn vrouw Neeltje Reuvers-Veldhuyzen door Yad Vashem erkend als Rechtvaardigen onder de Volkeren.